

ОСНОВНА ШКОЛА „БОРА РАДИЋ“ - БАВАНИШТЕ

25. МАЈ - СИРАЧ

Полет

БР 21.

10. ЈУН - БАВАНИШТЕ

1979.

ЛИТЕРАРНА СЕКЦИЈА „БРАНКО РАДИЋЕВИЋ“
1979. г.

СУСРЕТИ - СЕЋАЊА - УТИСЦИ - ОСЕЋАЊА

Први сусрет са девојчицама и дечакима из братског Сирача почео је путем писама. То су били сусрети-села, жива, рукописом казаних осећања и оцена... Прави сусрет се одиграо 25. маја 1979. године у сликовитом и нама драгом и лепом маленом Сирачу, да би се наставио 9. и 10. јуна 1979. године у нашем Баваништу-Пидики-граду.

Сусрет у Сирачу био је диван и испуњен радошћу првог сусрета, познанства, стиска руку, пољубаца. Био је то прави сусрет испуњен другарством, братством, љубављу... Једном речи незаборавни доживљај. После тога наши другарице и другови-домаћини повели су нас својим кућама, родитељским домовима и дивним гостопримством угостили.

После ручка и краћег одмора на теренима Основне школе "25. мај" у Сирачу отпочела су спортска такмичења у фудбалу и рукомету. Наши дечаки су сусрет изгубили са 3:1, док су девојчице победиле са 16:13. По завршетку спортског програма присуствовали смо дивном и збринутим програму који су креирали домаћини и ми, гости. Овај део целог програма т. ј. културно-уметнички био је испуњен рециталима, песмама, скечевима, играма из крајева наших школа. У даљем току програма одржана је игранка а потом и логорска ватра.... Тако је прошао први дан у Сирачу.

Сутрадан програм сусрета је настављен. За нас је имао велики значај... Из Сирача смо кренули аутобусима за Градину, родно место легендарног пионира-бомбара Бопка Бухе. Испред школе која носи његово име, налази се споменик Бопка Бухе испред кога је одржана свечаност пријема нас досадашњих пионира у Савез социјалистичке омладине Југославије. Био је то значајан и незабораван тренутак за сваког од нас... Осећали смо се поносним и задивљеним док смо у рукама чврсто држали књижицу омладинске организације и њен знамен-значку!

По извршеном пријему, кренули смо ка родној кући Бопка Бухе. ~~На њеном~~ Положили смо лаворов венац, а затим су нам руководиоци и његови другови говорили о животу и делима Бопка Бухе.

И у Градини гостопримство је било дивно.

Опет смо у аутобусу. Пролазимо путем који вијуга кроз дивну природу и љупка села и градове, а посебно Дарувар... и ево нас у Сирачу. Одлазимо на ручак, а затим се приближио тренутак растанка. Био је узбуђујући, дирљив, испуњен сузама, пољупцима, руковањем и жељом да се ускоро видимо у Баваништу и радној акцији у Сирачу. Бри се песма растанка-састанка, руке су високо уздигнуте и трепере док аутобуси полако крећу.... и дарги нам Сирач остаје у срцу, сећању!

Дошао је и 9. односно 10. јун - Дан школе "Бора Радић". Са нестрпљењем смо очекивали наше госте из Сирача. Припремили смо им диван дочек уз учешће свих наших ученика, младих милиционера-собраћајаца, милицију је, музике, песме и све то испуњено мирисом разноврсног цвећа... и ево суза радосница поновног сусрета! Прихватили смо наше госте и најпре угостили у аули школе освежењем-сладоледом и освежавајућим пићем-соковима. Затим смо их ми, домаћини, одвели кућама на ручак и одмор. После тога вратили смо се у школу ради учествовања у заједничком програму.

Као и у Сирачу најпре се одвијао спортски део програма у рукомету и фудбалу. Оба сусрета смо добили. Али најважније је било другарство и спортски дух такмичења. После тога одржана је игранка,

а после ве заједничка приредба. Било је дивно гледати извођаче! Са колико су осећања и уживања изводили своје делове програма.

Задовољни и пуни утисака напуштамо салу. Шетамо најим пе- талићем и парком па са гостима одлазимо уз бескрајне разговоре на починак.

Освануо је диван и ведар дан 10. јун. Тихом музиком пози- вамо наше снеле госте на свечаност пријема у омладинску организа- цју. Најпре мало да се доручкује, па одлазимо у школу.

Аула школе је свечано декорисана и испуњена осећањем уз- буђености и очекивања свечаног тренутка. Тече мали програм и... ево првих омладинских књижица у рукама досадашњих пионира. На лици- задовољство, ораћа и понос. Узајамна честитања. После тога мали од- мор.

Аутобуси забрујаће. Крећемо на излет у Делиблатску пешча- ру, диван дар природе у чијим недрима омладина гради једно од нај- лепших излетишта у Југославији. Гости су очарани природом Делиблат- ске пешчаре и оним што је до сада изграђено. Посебно су радосни, јер их је дочекало громогласно "УРА" и "ФРУК" бригадиста радних брига- да овогипе радне акције. Обишли смо и мали резерват фауне и флоре као и музеј вен. Посебно је била интересантна посета Партизанској бази.

Пуни утисака враћамо се са гостима у Баваниште. Чека нас добар ручак, дело наших мајки. Пошто смо добро ручали, враћамо се у школу... и ево новој растанка, нових суза, песме, козарачког кола, по- здрава! Школски аутобуси Сирачана полако крећу... лепрпају руке, чу- ју се поздрави...!

...и трећи сусрет братских школа је завршен! Довиђења!

Вукацинов Петар, VII-3

Лепо и нама братско сели Сирач окичено дивним пумама на таласастом терену са гостепримљивим житељима.

Када смо стигли у Сирач, наши другарице и другови-дома- њини постарали су се да што боље упознамо њихово место. У Сирачу се налазе два предузећа "Камен" и "Сувенир" као и мали млин. Сирач је повезан са околним местима и градовима аутобуском линијом и железницом све до Загреб, једног од наших најлепших и најмногољуд- нијих градова наше Југославије.

"25. мај". Школа у Сирачу је скоро изграђена. Лепа је. Носи име "25. мај", име младости Југославије и военог друга Тита. У селу су скоро све куће нове, јер је Сирач био спаљен за време Другог свет- ског рата од стране фашиста-издајника устава. Кроз село и око са- ме школе протиче мала симпатична речица. На узвишењу се налази и стари град.

Нај сусрет са Сирачем, нашим вршњацима, другарицама и друговима био је узбудљив, искрен, леп! Био је за све нас чудесно дивно у братском загрљају Сирача. Весели смо што се још једна но- ва генерација упознала, спријатељила и на тај начин продужава и чува нашу заједничку традицију-наше сусрете братства и јединства, другарства, паже, осећања, среће којом смо сви испуњени.

Ето, такав је братски Сирач, такав је сваки његов станов- ник! Хвала на свему, драги Сирачани! Хвала и до скоро виђења!

Новковић Воја, уч. VII-2

М-О Ж Д А

Можда ћеш затурити негде моја писма или си то већ можда учинио. Али знај да твоја мени упућена неће доживети судбину мојих упућених теби, већ ће остати као сећање на дивну пропост, на успомене, на нашу прву другарску љубав.

Осећам да мислиш да сам уображена, себична. Међутим, то није тачно. У заблуди си ако си такав суд стеко о мени. Верујем да ћеш се уверити у супротно, али ће то онда бити касно!

Чула сам о теби много. Насупрот теби у многе "истине" о теби нисам хтела да чујем, јер сам осећала да су то лажи оних који зајиде нашем другарству. Почео си ме избегавати. Правила сам се да то не примећујем, не видим. Осећам да си ти подлегао неистинама околине твоје, да се твоја воља изопачила и да си зато такав према мени. Ипак знај да није тако као што ти мислиш сада. Можда ћеш размишљањем и истином доћи до онога што си желео.

Живећи у нади желим ти све најљепше, јер моја осећања су као сунце увек крепка, испуњена оптимизмом у сјај и лепоту поштења, искрености и љубави. Осећам да схватам ове моје речи. Осећам да ћеш из свога сећања избрисати мене и да ће се наше другарство наставити, да ћемо и даље писати једно другом и да ћемо тако остати једно другом у трајном сећању, успомени.

Дошао је дан који сам толико очекивала. Стигао је аутобус. Излазе драги гости, али тебе није било међу њима, или те ја нисам видела. Изашла сам и ја... кад одједном ме предамном. Причао ми је и хладнокрвно се руковао. Ипак радовали смо се нашем сусрету који, иако краћак, бео леп и пријатан. Очи наше су то казивале.

Прошло је време сусрећа, а дошао тренућак растанка. Причао ми је и рекао: "Извини... опрости ми на све моје сумње..."

Улазим у аутобус који ускоро полако креће. Стојећи крај прозора домаћујем ти свој поздрав захвалности на искрености односно истине до које си дошао. Довиђења бар писмом, друже из Сирача!

Ђурић Љилана, VII-1

ДАН БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА

25. мај је Дан братске школе из Сирача. Ученици и наставници наше школе радо су прихватили позив да заједно прославимо тај дан,

Освануо је диван дан 25. мај 1979. године. Рани јутарњи сати. Центар Бавништа и два аутобуса "Лита" - а из Пожереваца спремно чекају ученике VII разреда, учеснике програма и наставнике и... ускоро креће караван братства и јединства пут Сирача.

Стоotine километара не спречавају учеснике каравана да као представници наше школе стрпљиво дочекају сусрет са другарицама и друговима братске школе "25. мај" из Сирача. Учесници заједничког програма из VI и VIII разреда такође су весели, јер ће се први пут односно трећи сусрести са другарицама и друговима из Сирача.

Након седам часова путовања караван је стигао у Сирач! Срдачан дочек, стисак руке, пољупци... све је то било прво жељено другарством и искреношћу. После упознавања и сада лично као и одређивања домаћина, кренуло се на ручак.

У 15 часова окупили смо се сви у лепој школи Сирача.

Почела су спортска надметања братских школа Сирача и Баваништа. Девојчице су играле рукометну утакмицу, а дечаки фудбалску. Рукометнице гостујуће екипе Оси. школе "Бора Радић" победиле су своје домаћине, док су дечаки домаћина Оси. школе "25. мај" победили своје госте.

После спортског програма одржан је плес за ученике. У току паузе истог ученици VII разреда школе домаћина предали су своје поклоне представницима VII разреда наше школе Милосављевић Оливери, Јакшић Стојану и Каначки Сави.

У 19 часова почела је заједничка приредба двеју братских школа. Рецитали, песме, игре су одупевиле публику, међу којом су били представници Месне заједнице, предузећа, ВКЈ, синдиката и др. Овако приредбом је доказано наше братство и јединство.

Осванућ 26. мај. У 8 часова све је било спремно да се кренемо за Градину, родно место легендарног Бопка Бухе. У Градини се налази основна школа са именом Бопка Бухе. Пред школом је и споменик Бопка Бухе испред којег је одржана свечаност пријема ученика VII разреда наше школе у омладинску организацију односно ССБЈ. Том приликом је основана и пионирско-омладинска бригада "Бопко Буха" која ће овог лета учествовати на радној акцији "Сирач 79." од 7. јула до 27. јула 1979. године.

Вратили смо се у Сирач. Атмосфера другарства урезала се нама у срца. После краћег задржавања у школи кренули смо на ручак свако код свога домаћина. После ручка и топлих опростаја, ученици су се вратили у школу сирачку. За растanak је одржан плес, а око 16,30 часова сви су пошли аутобусима. Пред полазак кола и песма Хеј, другови, јер ђам жао...! "...јецаји, осмеси са сузним очима, лутајући погледом по раздраганим домаћинима и гостима... Још један стисак руке, пољубац и речи: "Здраво, видимо се у баваништу 9. јуна, здраво...!"

...И звук аутобуске сирене... последњи поздрав и уплаканих лица...!

Диван је био овај сусрет. Али, видећемо се опет 9. и 10. јуна за Дан школе у Баваништу. Зато довиђања у Баваништу!

Трајковић Јагода, VII-1

КРАЈ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

Крај године школске
ево брзо дође,
па вреднима зато сада
време одмора дође.

Од мамега до већег
весели су сви...
јер сви они добро знају
да преци су еви!

Велика је зато радост
крај године ове,
јер ко сада добро прђђе
испунио је своје снове.

Зато сада ево мислим
отићи у неки крај
домоћи се пучине плаве,
летети брзачи рај.

Ил' отићи у планине,
горе зелене,
играти се и певати
распусту-се радовати!
Гледаћемо кроз двогледе
околину бајну, дивну,
и лизати сладоледе,
и грицкати чоколаде,
испијати лимунаде.

И распуста ће време проћи,
радости ће нове доћи,
сви у школу опет доћи,
и учењем, предним радом
у свајати и стицати
нова знања, нове моћи.

Аутори:

Максимовић Снежана
Станчуљ Стојанка, уч. VII-2

И ПОЕЗИЈО, МАЈКО НАША!

ПЕВАМ ТИ, БОРО РАДИЋУ...

Одлетела смела птица истоку,
Мефец је светлео у ноћи,
А његова сетна чекала је мати
Када ће и да ли ће доћи.

Небом лутају облаци снени,
А птица ено лети сунцу,
Младост си дао, вечити сјај,
За боју румене јабуке...

Зато данас срећна и поносна
Шапућем младости-вечитом другу
Прилазим бисти што славом зрачи
Гледам у очи смене, гледам ...

Трифунув Снежана

VII-2

ЗЕМЉА РАДА

Слободно мислим,
спавам и желим.
Слободно учим и радим
оно што желим.

Ово могу ето сада,
јер срећна живим
у земљи љубави и рада,
у земљи песме дивне,
маштава и нада.

Слобода је дивна реч,
која гордо звучи,
то је пламен вечни,
који снагу даје
Савете даје, учи.

Моја крајна земљо,
земљо вечног сунца
Смогу у теби моја
могу бити срећна ја.

Марјановић Дуница

уч.VII-1

НЕК ВЕЧНО ЦВЕТА, РАЗВЕЈА СЕ И ВУЈА НАША СЛОБОДНА
ЗЕМЉА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ЈУГОСЛАВИЈА!

ЈУГОСЛАВИЈО, ТИ СИ ИЗВОР БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА, ЈЕДНАКОСТИ
И СЛОГЕ СВИХ НАРОДА СВЕТА!

НАША БОРБА

Борио си се, друже Тићо,
Да би нама данас било лепо,
И свети нам задатак дао
Да чувамо и гајимо
Слободу, братство и јединство.

Да живимо у предноме миру,
Да пионири добро учимо,
Да поштујемо тековине борбе
И све старије од себе.

Знам, било је веома тешко,
А препреке страшне и гадне,
Али наша борба је праведна
И фашиста је морао да падне.

Данас вредно градимо
дела и здава моћних знања,
Јер живимо у земљи слободе,
земљи рада, правде и поштовања.

Марјановић Дуница

уч.VII-1

ДВА ЦРНА ОКА

Пуна ми глава очију разних,
очију смеђих, очију плавих,
ал' међу њима су два ока црна,
мила и драга, залутала....!

Сада ми те очи не дају мира,
Те очи дивне, миле и црне...
Па моја зато глава филозофира:
ето, попише ми се на врх главе.

Па сада не знам шта да радим,
буним се, мислим и црвеним...
и по цео дан песме пишем.
А за све то крива су ока два,
два црна ока пламена.

И песма ова моја мила
настала је пламена црног,
па је зато тако бедра и чила,
јер потече из извора руменог.

Стаменковић Слободанка

уч.VII-1

МАЛО ШАЛЕ И ЈОШ ВИШЕ СМЕХА И АНЕГДОТА ИЗ НАШЕГ БАЧКОГ ЖИВОТА!

КО-КО-КО-ДА

На часу историје наставница Видица Владисављев рече Милану Крстићу-Вуку:

- Милане, много си се рскоко-дакао!

А стеван Тодоров-Пинцета упаде:

- Ко-ко-ко-да... ко-ко-да!

÷ Море Стево, Милан не кокодаче, већ завија! - додаде Миодраг Цветковић-Гангстер.

- Чутите! Много ви знате...! рече наставница Видица.

- А нарочито историју, наставнице! - заврши разговор Јаворка Пећић.

Тодоров Стева, VII-1

КИЛО ХЛЕБА

За време одмора деца VII-1 разреда играју "малу одбојку" на испадање. Сви су током игре испали, сем Туре, Јовице и Николе. Да би насекирао Јовицу Стева поче да "баје":

- Лети баба с неба.....!

Носи, носи кило хлеба...! -

- Па добро! Пусти је неј носи ако хоће и два...! - хладнокрвно га прекиде Јовица.

Тодоров Стеван, VII-1

ТАКСЕНА МАРКА

У VIII-2 разреду ради се контролни задатак из српскохрватског језика. Алексић Лазар се привукао уз Алексић Снежану и отворио четворо очију гледајући у њен рад. На то ће наставник Драга-Живковић:

- Хајде, Лазо. даље од Снеже! Ниси таксена марка.!

Литерарац

УПАЛИО СЕ ...

Једно вече враћамо се са пробе фолклора Крстић Милан-Вук, Крстић Аца и ја, Стева-Кикиреп. У дворишту су ватрогаси увежбавали гапеће ватре. У том Аца поче да виче:

- Људи, упалио се пожар...!

Стеван Црепајски, VII-

КАВАЉЕР

У трпезарији за време ужине Горан станојловић-Већница смејао се Дуници Марјановић која је улазећи пала колико је дуга.

- И ти си ми кавалер! Није то леп од тебе! Кад си већ видео да ће да падне, требало је да је придржиш!

- Па ја сам јој лепо рекао да ме причека да је придржим, али она није хтела...!

Околина прште у смех!

Јасмина Грчки, VII-3

НЕРЕШЕНО

На часу историје.... Овај математике наставница Љилана Јахимовић уписује у дневник цене са контролног и стиже до Станојловић Горана-Већнице, а који се беше мало заговорио.

- Горан Станојловић!

- А... а... ја овај... један... један!

- Да наставнице, један пре један... Нерешено! - добади Срба Ђириковачки-Кики.

Јасмина Грчки, VII-1

МЕТЛА III.

На часу разредног старешине у VII-3 разредни Драган Живковић се трудио да сви ученици треба да иду на логоровање. На то ће Стојанов Снежана рећи;

- Морам да останем код куће, јер.....

- Ма немој, Снежо! Тебе ће Горан-Вептица на метлу...и хајд здраво!-рече Драгина Обрадовић-Гица.

- Ма немој! Да седнемо обоје па да се метла скрја...!

Драгина Обрадовић, VII-3

КУЛТУРАН ВО

За време одмора Воја Станојић-Вона тражио од Бурице-Овна транзистор. То тражење дојадило Бурици, а посебно нека "бзбиљна музика" па даде Воји транзистор.

Пошто га доби Воја окрете на другу станицу и чу се "трескавац". Воја поче да игра и да сулудо скаче.

- Бурице, шта је Воји?-упита Горан.

- Ма пусти га...музикалан во!-одговори Бурица.

Србан Вириковачки, VII-3

ЈЕДНО ТЕ ИСТО

На часу хемије наставница Радмила Живковић пита Стојањов Снежану:

- Знаш ли Снежо, нешто да нам кажеш о Геј-Лисаковом закону.

- Наставнице, -рече Снежана- да ли могу да говорим о закону сталних запреминских односа...!

У разреди-кабинети смех.

Биљана Антић, VII-3

ИЗДРЖАТИ!!!

Имали смо у VIII-2 за домаћи из српскохрватског језика тему: "Мислио сам да нећу издржати" Наставник Драган Живковић рече:

- Хајде, Толебић Зоран!

- Зоран изненађен, пошто је родио "важак" разговор са Манчић Иванком, мало ће накацља, а наставник му на то рече:

- Видим ја да ниси могао издржати...!

Литерарац

ТУРЧИН

На часу историје Панић Горан-Папига читао је једну лекцију и при том доста замуцкивао.

- Шта си ти Горане...?-упита га наставница Видица.

- Наставнице, он је Турчин...! -одговори наставници уместо збуњеног Горана Модраг-Гангстер.

Цветковић Миодраг, VII

МОКРА-ТРАВА

Попли смо у нашу пуму на теренски рад VII-1. Пред самом шумом Крстић Милан-Вук и Црепајски Стеван-Кикирец потрчали су напред а затим легли на траву. Када смо ми стигли, наставница Снежана Ценић рече:

- Немојте да лежете на мокру траву!

- Наставнице, то за вука није ниште. Бојим се да не назебе кикирец! -добаци Ника Никола-Чварак.

Ника Никола, VII-1

НЕ ТАКО

У VII-2 имамо друга Новковић Воју коме ће у једном тренутку рећи Марков Ненад:-

- Бре, сваког дана идеш на папу!

Не иде то тако! -добаци војко. -Први део већног имена одлази на папу, а други остаје код куће

Литерарац

АДВОКАТ

Једног јутра кренули смо у школу Милан-Вук, Слађан и ја, Слађан-Кикирец. На путу смо срели дечака Миткета враванца. У међувремену он нама придружио мали Гена кога де Митке упита:

- Што ћеш ти да си биднеш кад завршиш школу?

- Па ...мислим да будем адвокат! -одговори Гена.

- Тако сунко, тако, па да си море бре тике судиш на Ромите, јер ме завркавају!

Стеван Црепајски, VII-1

МИРИС

На састанку литерарне секције Ђиљана Ђуричић узео књигу којом ће бити награђена за одличан успех и помириша је.

-Ух, што лепо мирише...!

-А како то мирише, јер на проминцле као "СумњивомЛ лицу"?- рече наставника Драган Ливковић.

-Па знате кад узмем нешто да поједем, ја увек помиришем...!- збуњено одговори Ђиљана.

Вукацинов Петар, VII-3

МИЈАВИНА

На часу математике наставник Васа упита Драгана Митића:

-Бре Драгане, зашто толико кијаш?

-Знате наставнице, нђнаш ме млада открила па сам добио кијавицу!-одговори Драган.

Драган Митић, VIII-2

ВАРЕЊЕ

На часу Техничког образовања наставник Властимир Цапте-нић рече:

-Овога часа учићемо и радити заваривање.

-Знате наставнице, ја сам већ варио...!-излете се Милан Крстић звани Вук.

-Да наставнице, он је већ варио овце...!-објасни Тодоров Стеван-Пинцета.

КРИЛА

На часу ликовног Попов Ду-пан каже Стевици:

-Један "ремер" има распон к крила 1,5 метара.

-А ја сечем главу ако има већа крила од мене!-одговори му стручно Стевица-Кикерец.

Дудић Ђурица, VII-1

ЖЕНА, ДЕЦА И МУЗИКА

На часу музичког васпитања наставница Тамара Ђосић прегледа контролни задатак, па упита:

-Ко ме још имам да прегледам?

-Наставнице, прегледајте и мене, јер знате код куће ме чекају,

а биће знате и вокалне музике ако ...знате наставнице!-објасни из последње клупе нап Стевица Црепајски-Кикерец.

Крстић Ђикица, VII-1

МАРШ...

На часу музичког васпитања наставница Тамара нам говори о врстама музичке композиције марша, па наводи:-

-Имамо свечани, војнички, свадбени и.....?

-И знате марш...керећи...!-збуњено одговори Срђан Ђири-ковачки.

Ворадовић Драгиша, VII-1

ХИТИНСКИ...

Одвја се и тече лепо час биологије. У једном моменту наставница Ђенић Снежана упита:

-Шта има скакавац на телу?

-Има хитински омотач.-одговори Милан-Вук.

-Врло добро, Милане! А чему он скакавцу служи?

-Па...овај...да скаче!-заврши одговор Милан-Вук.

Тодоров Стеван, VII-1

ЉУБИ...

На часу додатне наставе из српскохрватског језика, а док је наставник Драган Ливковић уписивао час, Равин Ненад је, пошто је обрисао таблу, написао крупним словима име Зоран.

-Богаму љубим, који ти је тај Зоран!?-сва поцрвенела упита Равица Вукацинов брата Ненада.

-Боље ти љуби тог Зорана, него бога!-објасни јој Јаворка Ивановић.

Равин Ненад, VIII-3

РЕЗЕРВА

По завршетку додатног часа из српскохрватског језика дође на ред и Ђорица Пековић. Ђенић другарице и другови кажу те поли бога, те онога. Ђорица се само смејка, док у једном тренутку не рече:

-Мој најбољи друг је Букур, а
Крчко је у резерви...!-разби сво-
јим одговором Горица сва кихова
нагађава.

Ивановић Јаворка, VIII-3

ФОКЛОР

Приближава се крај часа. На-
ставник Драган понавља што је
данас урађено и шта треба уради-
ти за домаћи из српскохрватског
језика. Међутим, опази да се Зо-
рица и Биља разговарају.

-Зашто не пазите?

-Овај...ништа...Биља ми....!

-Шта Биља, а?

-Ма наставниче, откада наша
Биља фолклор тренира, воли да се
дира! објасни Ђурица.

Ђорђевић Ђурица, VII-3

РАВНИЦА

На часу географије настав-
ник Станица Секулић упита Јова-
новић Драгана:

-Хајде ти, ти до Живе, кажи
зашто је Африка више планински
предео?

-Па...зато што није равница!
Одговори Драган стручно.

Глипић Слађана, VII-2

Всјо ето...

На часу руског језија Бугарек
ски Горан читао текст. Пошто је
наставница Милена Смиљанић рек-
ла да је доста, а Горан желео да
прочита до краја реченицу, а чи-
ји је крај гласио "всјо ето" па
у брзини прогута неко слово, а
неко дода па је на крају испало
"псето ето". -Наравно смех.

Обрадовић Драгина, VII-3

АСТАЛ

Наставница Милена пита како
се по руски каже сто, наравно ци-
фра.

-Астал!-одговори Стеван Ми-
лошевић.

Сапа Милошевић, VII-3

ПИСМА

При крају састанка литерар-
не секције одигра се овај раз-
говор:

-Ију, Дунице, стално гледаш у
моју свеску! Мислиш да имам пи-
сма од неког дечка! Ја их немам
и не добијам их, али их скривам!
-рече Љиљана Ђуричић.

-А тааааааа!-заврши вихор
дијалог Слађана Глипић.

Глипић Слађана, VII-2

ХЛАЂЕЊЕ....

После часа физичког васпи-
тава у свлачионици умива се и ра-
хлађује Срђан Ђириковачки.

-Срђане, добро се расхлади,
јер ће те наставник Драган на
следећем часу добро угрејати!-
Рече му Драган Станковић-Мага-
ре.

Станковић Драган, VII-3

ПРЕСЛИПАВА

Почео је час српскохрватског
језика код наставника Драгана. Не-
ко је покуцао. Упao је директор
Ђура Владисављевић и замолио да не-
колико ученика пођу да му помог-
ну да среди неки материјал. Оти-
ли су Новковић Воја, Јакпић Стојан,
Малетин Бојан, Станковић Перица и
Рувин Јован.

Док су радили, у канцеларију
улази наставница Деса Вељковић и
не видећи директора рече:

-Шта ћете ви овде? Зар вас и
овде директор преслишава!?

Директор и ми се слатко на-
смејасмо.

Новковић Воја, VII-2

ЖЕЛИМО ВАМ УСПЕШНА ЗАВРШЕТАК
ОВЕ 1978-79. ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ И ЛЕП
ПРОВОД РАСУСТА!

ПОШТО ЋЕ И ЗА ВРЕМЕ ОДМОРА
БИТИ ДОГАЂАЈА, БЕЛЕЖИТЕ ИХ СВЕ И
НА ПОЧЕТКУ НОВЕ 1979-80. године
ДОСТАВИТЕ НАМ ВАШЕ ЗАБЕЛЕШКЕ!

ВЕСЕЛО И СРЕЋНО!

Литерерна секција